

สารพิษที่อยู่ในยาฆ่าแมลงและตกค้างอยู่ในพืชผักผลไม้ต่างๆ ตลอดจนตกค้างอยู่ในแม่น้ำลำธารและในท้องทะเล จะมีสารพิษกระจายอยู่ทั่วไป ทำให้มนุษย์และสัตว์พลอยได้รับสารพิษเข้าไปในร่างกายด้วย ดังที่มีคนกล่าวขานกันว่า “ตายผ่อนส่ง” นั่นแหละ โดยเฉพาะสัตว์น้ำที่เป็นปลา นอกจากนั้นกรมอนามัยยังเคยเตือนถึงภัยจาก “สารฟอร์มาลิน” ที่นำมาแช่เนื้อและปลา เป็นต้น

องค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาที่ชื่อ (เอฟดีเอ) และหน่วยงานพิทักษ์สิ่งแวดล้อม (เอพีเอ) ได้เตือนให้สตรีที่กำลังตั้งครรภ์ หรือ มารดาที่ให้นมลูก ให้จำกัดการบริโภคปลาหูฉลาม ปลาอื่นๆ และสัตว์น้ำจำพวก ที่มีเปลือกที่อยู่ในทะเล

ในขณะเดียวกัน (เอฟดีเอ) ยังได้เตือนให้ระวังการรับประทานปลาหูฉลาม และปลาหูฉลามเด็กกระป๋อง ซึ่งเป็นปลาตัวใหญ่ เพราะมี “สารปรอท” ตกค้างอยู่มากเป็นอันดับ 2 รองจากกุ้ง ถึงแม้ปลาทะเลจะมีสารอาหารและกรดไขมัน “โอเมก้า-3” ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมนุษย์ในการช่วยบำรุงหัวใจ และการพัฒนาสมองของตัวอ่อน

จากรายงานของเรือวิจัยทางวิทยาศาสตร์ชื่อ ออดดิสซี (ODYSSEY)

ซึ่งเป็นองค์กรเพื่อการวิจัยและอนุรักษ์ปลาวาฬตามท้องทะเล เพื่อวัดปริมาณสารพิษว่ามีปริมาณมากน้อยแค่ไหน ผลจากการวิจัยพบเนื้อเยื่อปลาวาฬที่มี (สารพิษที่เป็นยาฆ่าแมลง) หรือยาปราบศัตรูพืชอย่าง “ดีดีที” มีปริมาณสูงมาก นอกจากนั้นยังค้นพบสารพิษอื่นๆ ที่มนุษย์ผลิตและนำมาใช้บนผืนแผ่นดิน และถูกชะล้างลงสู่ท้องทะเลและแม่น้ำลำคลอง

การวิจัยยังพบอีกว่า ปริมาณสารพิษเหล่านี้ถ้ามีจำนวนมากถึงระดับหนึ่ง จะทำให้ตัวอ่อนปลาวาฬ รวมทั้งสัตว์อื่นๆ ที่มีอยู่ในท้องทะเล จะมีสภาพการพัฒนาที่ผิดปกติคือ “เกิดมาพิการพิการ เป็นมะเร็ิง เป็นหมัน” ในขณะเดียวกัน “ภัยสารพิษจากท้องทะเล” กำลังย้อนกลับมาทำลายชีวิตมนุษย์ที่ผลิตสารพิษเหล่านี้ เพราะมนุษย์เป็นผู้บริโภคสัตว์ทะเลเป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้เป็นเพราะปลาและพืชจากทะเล และจากแหล่งอื่นๆ ที่ได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลง ฯลฯ กำลังเป็นปัญหาสร้างความเดือดร้อนให้แก่มนุษย์ มีบางประเทศที่อยู่ติดกับทะเล ได้รับคำเตือนให้เลิกกินเนื้อปลาที่เป็นอาหารหลัก หลังจากที่ได้ตรวจพบสารพิษเจือปนอยู่ใน “น้ำมันมารถาที่ใช้เลี้ยงบุตร”

ภัยจากสารพิษที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์ กำลังทำลายระบบนิเวศวิทยาในท้องทะเล ทำลายแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ ทำลายแนวปะการัง ตลอด

วิกฤติ เอเชีย

○ สุรศิลป์ อมสุรศิริ ○

จนการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะมนุษย์ที่ยังต้องเผชิญกับยาฆ่าแมลงที่ตกค้างในอาหาร มลพิษในน้ำดื่มสารเคมีที่เป็นพิษในสินค้า สารพิษในบรรยากาศ ฯลฯ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษสารเคมีเป็นพิษ ฯลฯ ดังที่เกิดขึ้นแล้วนั้น ได้บังคับให้เห็นถึงภัยพิบัติที่จะนำไปสู่ “วิกฤติสิ่งแวดล้อม” ที่อาจจะมีความกระทบต่อความอยู่รอดของมนุษย์บนโลก ดังนั้นการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกที่ยั่งยืน มนุษย์จะต้องร่วมมือกันระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาวิกฤติระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่มนุษย์ก็คือมนุษย์ พฤติกรรมทั้งในอดีตและปัจจุบันไม่ต่างกัน

มนุษย์กับธรรมชาติ

มากนัก คือ มีสัญชาตญาณในการเอาตัวรอดเป็นเยี่ยม และมักจะเป็นคนเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ จะทำทุกอย่างเพื่อสนองตัณหา

ความต้องการของตนเอง ถึงแม้ผลกระทบที่จะทำให้อื่นได้รับความเดือดร้อนและเสียหายอย่างไรก็ตาม

ตัวอย่างขยะมูลฝอยที่กองอยู่ในที่ต่างๆ ตามข้างถนนและสถานที่ทิ้งขยะทั่วประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะเห็นว่าขยะมูลฝอยตกค้างอยู่เป็นจำนวนมากและส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณนี้แหละคือ “สิ่งปฏิภูล” ที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์ที่เป็นตัวก่อให้เกิด “มลภาวะเป็นพิษ” ซึ่งเป็นผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและต่อภาวะโลก

อย่างไรกรณีกฎกติกาที่เกิดจากภัยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมาทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายและเดือดร้อน ก็จะทำกันประท้วงหรือเรียกร้องพร้อมยื่นข้อเสนองต่างๆ เพื่อขอให้ช่วยเหลือและขอความเป็นธรรมให้แก่พวกเขา ส่วนหากเป็นพวกที่ต้อยโอกาสและไม่มีอำนาจในการต่อรอง มักจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบอยู่ตลอดเวลา ดังคำกล่าวที่ว่า

สังคมมนุษย์นั้น มักจะมีปัญหาอยู่มากมาย เช่นปัญหาการขัดแย้ง เรื่องผลประโยชน์ ปัญหาความไม่ยุติธรรม ฯลฯ แม้กระทั่งในประเทศที่เจริญแล้วอย่างสหรัฐอเมริกาและยุโรปก็ยังมีภาวะประท้วงและเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อน ที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์และธรรมชาติอยู่เสมอ